

Uzasadnienie

Podatki i opłaty lokalne stanowią dochody własne gminy. Podstawowym ich źródłem jest podatek od nieruchomości. Zgodnie z ustawą z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, kompetencje do ustalania wysokości stawek tego podatku posiada Rada Gminy, z tym że nie mogą one przekroczyć stawek określanych corocznie przez Ministra Finansów.

Maksymalna wysokość stawek podatku określonych w art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ulega zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza ich wysokość, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na każdy rok podatkowy z uwzględnieniem ww. zasady.

Zgodnie z komunikatem Prezesa GUS z dnia 15 lipca 2022 r., opublikowanym w Monitorze Polskim z dnia 18 lipca 2022 r. poz. 696, wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2022 r. w stosunku do pierwszego półrocza 2021 r. wyniósł 111,8% (wzrost cen o 11,8 %). Górne granice stawek kwotowych w podatku od nieruchomości w 2023 roku zostały ogłoszone w Monitorze Polskim z dnia 1 sierpnia 2022 r. poz. 731.

W porównaniu z rokiem 2022 uległy podwyższeniu maksymalne stawki opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla wszystkich kategorii przedmiotów opodatkowania poza budowlami.

W projektowanej uchwale przewiduje się dostosowanie stawek podatku od nieruchomości do poziomu o jaki wzrosły ceny towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2022 r. tj. do poziomu określonego w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2022 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2023, z wyjątkiem dwóch preferencyjnych stawek (§1 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz §1 ust. 2 pkt 3 lit. b uchwały).

W szczególności oznaczać to będzie wzrost stawek o:

1. 7 gr dla gruntów pozostałych (zmiana z 0,54 zł na 0,61 zł),
2. 13 gr dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (zmiana z 1,03 zł na 1,16 zł)
3. 11 gr dla budynków mieszkalnych (zmiana z 0,89 zł na 1,00 zł).

Najwyższa stawka dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wzrośnie o 3,04 gr (zmiana z 25,74 zł do 28,78 zł).

Wzrost stawek dla przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej uzasadniony jest charakterem nieruchomości, które służą celom gospodarczym, a przez to są istotnym składnikiem każdego przedsiębiorstwa, które ukierunkowane jest na generowanie zysków. Opodatkowanie tych nieruchomości pozwala Miastu tworzyć dogodne warunki do prowadzenia i rozwijania działalności w wielu gałęziach gospodarki. Zastosowanie stawek w granicach określonych przez Ministra Finansów uzasadnione jest ponadto pozycją Wrocławia w regionie oraz w kraju jako miejsca skupiającego szeroki przekrój rodzajów działalności, co w połączeniu z innymi czynnikami czyni z Miasta ośrodek o charakterze metropolitalnym. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że Miasto od wielu lat oferuje wymierne wsparcie przedsiębiorcom w zakresie opodatkowania ich nieruchomości w postaci zwolnień podatkowych w ramach programów pomocowych.

Preferencyjne stawki podatku od nieruchomości zastosowano dla:

- gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, położonych na terenach osiedli mieszkaniowych i oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków symbolem „dr”,

- zapewniających dostęp do budynków mieszkalnych - w wysokości 0,54 zł (tak jak dla gruntów pozostałych),
- budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, stanowiących drogi wewnętrzne lub ich części, położone na terenach osiedli mieszkaniowych, zapewniających dostęp do budynków mieszkalnych – w wysokości 0,01% wartości.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.